

[Frank Jensen]

sens spørgsmål om, om jeg mener, at oprettelse af private universiteter er at gå for langt i forhold til det frihedsideal, som vi jo er enige om skal eksistere for vores folkeskole. Vi har jo en klart defineret målsætning, et lovsæt, for indhold og formål i folkeskolen, og så skal der være plads til dem, der vil noget andet. Der skal være en dryphane for dem, der vil ud af det system, som det offentlige stiller til rådighed, så de kan etablere noget andet.

Som hr. Lysholm Christensen definerer den akademiske frihed, så har vi netop den, når det drejer sig om de højere læreanstalter. Der er en akademisk frihed, som kan ligestilles med det frihedsideal, som hr. Lysholm Christensen og jeg er enige om i forhold til de frie grundskoler. Men når man siger, at opfyldelse af frihedsidealet i forhold til de højere læreanstalter nødvendigvis også må føre til oprettelse af private universiteter, er det at føre princippet for langt, for det frihedsideal er gældende, hvis hr. Lysholm Christensen vil stå vagt sammen med os andre om den forskningsfrihed og undervisningsfrihed, som er gældende på højere læreanstalter.

Det er altså simpelt hen slutningen om, at det nødvendigvis også bør føre til oprettelse af private universiteter, som jeg mener er at føre princippet for langt.

Hr. Lysholm Christensen var også inde på, om dette nødvendigvis skal suppleres af en økonomisk støttelov for private universiteter. Ja, det ser vi jo som en klar følgevirkning, hvis vi vedtager loven om frie universiteter. Det mener jeg også at hr. Lysholm Christensen selv gav udtryk for i sin sidste replik, hvor han sagde, at der må være en vis egenbetaling, for hvis der kun er en vis egenbetaling, hvor skulle resten så komme fra?

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Ja, forslaget blev noget klarere efter hr. Lysholm Christensens indlæg. Jeg forstår, at der ikke er tale om, at alle, der kan leve op til nogle kvalitetskrav, uden videre kan åbne universiteter.

Når hr. Lysholm Christensen siger, at det er vigtigt, at alle kan blive undervist efter den ideologi, der passer dem, så er det et godt ideal. Det er jo det, vi har i folkeskolen, dér kan man faktisk oprette skoler. Men det er ikke det, hr.

Lysholm Christensen foreslår her, for også hr. Lysholm Christensen viger tilbage for de økonomiske og andre praktiske konsekvenser af at gøre det på universitetsområdet. Det er jo ikke frihed i den forstand, som hr. Lysholm Christensen lægger i det; frihed er udelelig. Vi har altså valget mellem enten at give fuldkommen los, som vi har gjort det på skoleområdet, eller at prøve at skabe mangfoldighed og frihed inden for det eksisterende system.

Jeg vil godt slutte af med at stille hr. Lysholm Christensen et helt konkret spørgsmål. Hr. Lysholm Christensen og Kristeligt Folkeparti har mig bekendt aldrig nogen sinde foreslået, at Sydjysk Universitetscenter skulle godkendes. Når jeg bringer det frem her, er det ikke, fordi vi har nogen særlig forkærlighed, men netop fordi dér er basis skabt. Der er nogle lokale kræfter, der har etableret forskningsinstitutter. Der er en forskning at bygge på. Der er lige netop den situation, som hr. Lysholm Christensen beskriver i sit forslag. Ønsker hr. Lysholm Christensen, at dette universitetscenter skal kunne få statsmidler til at tage studenter, eller ønsker Kristeligt Folkeparti det ikke? Det spørgsmål synes jeg er meget centralt i denne sag.

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Først til hr. Frank Jensen omkring forskningsfriheden, den akademiske frihed: Det er sikkert ikke hr. Frank Jensen ubekendt, at vi i Danmark og i visse andre lande fra slutningen af 1960'erne og op gennem 1970'erne gennemlevede en periode, som var lidt vel ensopret, når det gælder den grundlæggende ideologi på vore universiteter. Der var en periode, hvor det kunne være vanskeligt at få ansættelse, hvis man ikke stod det rigtige sted. I en sådan situation kan det være nyttigt, at vi har en alternativ mulighed for at udøve virksomhed som forsker eller underviser ud fra den grundtese, at forskning ikke er forudsætningsløs.

Det kan meget vel tænkes inden for en række områder, at man kommer i konflikt med et bestående akademisk miljø og har vanskeligt ved at forske og undervise ud fra de forudsætninger, som man selv finder rigtige. Derfor mener jeg, der bør være udstrakt frihed, som rækker længere end den, der er inden for institutionens egne grænser.